

עמ"ת 15072/07/14 - מדינת ישראל נגד עמיחי ירדאי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 15072-07-14 מדינת ישראל נ' ירדאי(עציר)
בפני כב' השופט אריאל ואגו
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
עמיחי ירדאי (עציר)

08 יולי 2014

נוכחים: ב"כ העוררת עו"ד שרית אלישע אל עמי

המשיב בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור האמור מוארך בהסכמה עיכוב ביצוע שחרור המשיב נשוא החלטת בימ"ש השלום עד להחלטה אחרת ועד לדיון בערר שיתקיים היום, 8/7/14 בשעה 14:00, כפוף לכך שאם הסנגור יגיע קודם לכן והתובעת תהיה פנויה, אפשר יהיה להקדים הדיון.

שב"ס יעלה את המשיב בשעה הנ"ל, אלא אם כן תתקבל הודעה אחרת בדבר שינוי שעת הדיון.

ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד, 08/07/2014 במעמד הנוכחים.

אריאל ואגו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הערר מופנה כלפי החלטת בימ"ש השלום (כב' השופט א. דהן) אשר הורה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר שעיקרה, מעצר בית מלא בבית מגוריו ובפיקוח אלקטרוני ואנושי כאחד. הערבים המפקחים הם אמו, אחותו וחברתו של המשיב.

עמוד 1

כתב האישום שבגיניו התבקש המעצר מייחס למשיב עבירות של גניבה והתפרצות לדירה, כשמדובר בדירה של שכנתו המתגוררת בסמוך לביתו.

הועלו טענות מסוימות ביחס לאיכות הראיות לכאורה, אקדים ואומר - בכך אין ממש. לשלב הזה יש ראיות טובות די הצורך ואף די והותר. מדובר בזיהוי של השכנה שמכירה את המשיב היטב וזיהתה אותו בוודאות. בנוסף - קיימת עדות של חבר אשר סיפר שהמשיב ניסה לשחדו על מנת שיספק לו אליבי לשעת הפריצה, ובנוסף - גרסתו במשטרה בעייתית והוא השתמש בזכות השתיקה כאשר התבקש שיזעק לחפוטו ויספר היכן ומתי היה. יש לציין, שאמו של המשיב שהיא אחת מהמפקחות, העידה בדבר שעת חזרתו הביתה של המשיב באותו לילה, לפנות בוקר של 17/5/14, וגם אמרה במשטרה שנועדה לתמוך בחפוטו של בנה, אינה נקייה מספק, לשון המעטה.

במישור הראיות לכאורה, אין איפה בעייתיות.

הגם שמדובר בעבירת רכוש, שלגביה אין חזקת מסוכנות מהחוק, ופעמים הרבה ניתן להסתפק בחלופה כאשר מוגש כתב אישום בגין כך, המדינה עמדה במקרה זה על מעצר עד תום ההליכים. הטעמים לכך מצויים בעברו וברקעו של המשיב. הוא ריצה תקופת מאסר של 16 חודשים בעבירת התפרצות וגניבה כאשר שוחרר רק בפברואר השנה, תלוי נגדו מאסר מותנה של 10 חודשים על כל עבירת פשע, שהוא בר הפעלה אם יורשע כעת, וכן תלוי נגדו תיק פתוח נוסף על עבירת התפרצות משנת 2012 שאף נסיבותיה הלכאוריות דומות, ואף היא כנטען, התבצעה בהקשר של מקום מגורים המצוי בשכנות למקום שבו שהה אותה עת המשיב.

הגם עבר ורקע מכבידים אלה שמהם עולה שהמשיב אינו נרתע לכאורה ואינו מהסס לשוב ולבצע עבירות רכוש, בדפוס דומה, חרף המאסר המותנה המרחף עליו, ולמרות שזה לא מכבר שוחרר ממאסר ממושך, ולמרות התיק הנוסף התלוי ועומד נגדו, מצא בימ"ש השלום לנכון להורות, כאמור, על שחרור המשיב לחלופה. תסקיר שירות המבחן בעניינו העלה שקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית מצידו. עם זאת, סבר השירות כי המשיב חפץ לשנות את דפוסי חייו, וכמו כן, נמצא שהמפקחות המוצעות הן דמויות שיכולות לתמוך בו, ושהמשיב מכבד אותן. בימ"ש קמא אכן התרשם לטובה מהערבים המוצעים, וכן, התרשם שהמשיב ביטא רצון לעשות תפנית בחייו. אחת הערבות, האחות אפרת, הרשימה במיוחד את בית המשפט, כמפקחת ראויה ואחראית. על כן, נמצא, שבאיזון הכולל ניתן להסתפק בחלופת מעצר חלף מעצר ממשי.

אקדים ואציין, ששירות המבחן היה ער לנקודת התורפה העיקרית בחלופה שהומלצה על ידו, והיא העדר הרחקה גאוגרפית מסביבת מגוריו של המשיב שהיא גם סביבת ביצוע העבירה. לא נמצא לכך פתרון משום שחלופה אחרת כנראה אינה בנמצא. בית המשפט בהחלטתו אינו מתייחס לבעייתיות זו, ונראה כי לא ניתן לכך משקל באיזונים שנעשו. הבעייתיות במישור זה היא קריטית בעיני ואפרט.

מדובר במשיב אשר לכאורה התפרץ וגנב מתוך דירת שכנתו ונמלט חזרה לבית אמו. התיק האחר שפתוח נגדו עניינו עבירה שבוצעה לכאורה בנסיבות דומות. הסביבה תומכת, מדעת או שלא מדעת בביצוע העבירות, ולפחות מקלה על

הביצוע, הן במובן זמינות האתר שנבחר להתפרצות, והן במובן קיום בני משפחה או חברים בסביבה הקרובה, אשר המשיב סבור, בצדק או שלא בצדק, אך סובייקטיבית בוודאי, שיוכלו לתמוך באליבי שיציג ולסייע לחמוק מרשויות החוק.

נראה שהמשיב חש בנוח ומרגיש ביטחון לשוב ולבצע עבירות בסביבתו הטבעית המוכרת והידועה לו. אין הוא נרתע ממאסר ממושך על תנאי התלוי נגדו, ולא למד לקח מהמאסר הממושך שסיים לרצות לפני חודשים ספורים. מדובר, איפוא, במשיב שאין עליו מורא החוק.

השמתו בחלופה כלשהי, כדי שתוכל לנטרל המסוכנות והחשש שיחזור לבצע עבירות רכוש ולמרר חיי שכניו, דורשת הרחקה גאוגרפית ואפילו משמעותית. החזרתו לביתו, משם יצא לפרוץ לבית השכנה (לכאורה) ולשם חזר בריצה לאחר מכן, אינה יכולה להיות חלופה ראויה, אפילו אם לא נמצא דופי במפקחות המוצעות וגם אם הרושם שהותירו על בית המשפט היה חיובי.

אלמנט זה של הצורך בהרחקה גאוגרפית, והסיכון הרב הנשקף מהמשיב בהעדר דרישה זו, לא נשקל על ידי בית המשפט קמא, ולא אוזן אל מול השיקולים האחרים שהביאו לגיבוש החלטת השחרור, ועל כן אני מוצא ממש בטענות העוררת המתייחסות לנקודה זו.

אין לשלול במקרה הנדון התכנות של חלופה כלשהי שתסכון להבטיח שלום הציבור, רכושו ובטחונו, מפני פגיעתו הרעה של המשיב. אולם - החלופה הזו בבית המשיב אינה ראויה בעיני, בשל העדר אותו אלמנט של הרחקה גאוגרפית שבנסיבות הספציפיות של ענייננו, הוא אלמנט קריטי.

משכך - הערר מתקבל והחלטת בית משפט השלום מבוטלת.

המשיב יעצר עד תום ההליכים בתיק הנדון מבלי לפגוע באפשרות לגבש ולהציע חלופה הולמת אחרת שתכלול הרחקה גאוגרפית ואף משמעותית, ואם זו תוצע - יבחון אותה בימ"ש השלום ככל שיתבקש לכך, במסגרת בקשה לעיון חוזר, ויחליט כחוכמתו.

ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד, 08/07/2014 במעמד הנוכחים.

אריאל ואגו, שופט